

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

ІНДИВІДУАЛЬНА ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ

05.02.2018 N 454/5/99-99-13-02-03-16/ПК

Державна фіскальна служба України керуючись ст. [52 Податкового кодексу України](#) (далі - Кодекс), розглянула лист щодо нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі - єдиний внесок) на суми винагороди, що виплачується членам Ради НБУ без укладання трудового та цивільно-правового договору, і повідомляє.

Відповідно до ст. [10 Закону України від 20 травень 1999 року N 679-XIV "Про Національний банк України"](#) визначено, що члени Ради НБУ (крім Голови НБУ) за виконання своїх функцій отримують винагороду за рахунок НБУ. Розмір винагороди визначається відповідно до методики, затвердженої Радою НБУ за поданням Правління НБУ.

Правові та організаційні засади забезпечення збору та обліку єдиного внеску, умови та порядок нарахування і сплати, повноваження органу, що здійснює його збір та ведення обліку, визначає [Закон України від 08 липня 2010 року N 2464-VI "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування"](#) (далі - Закон N 2464).

Згідно з п. 3 частини першої ст. [1 Закону N 2464](#) застрахованою особою є фізична особа, яка відповідно до законодавства підлягає загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню і сплачує (сплачувала) та/або за яку сплачується чи сплачувався у встановленому законом порядку єдиний внесок.

Страховальниками є роботодавці та інші особи, які відповідно до цього Закону зобов'язані сплачувати єдиний внесок (п. 10 частини першої ст. [1 Закону N 2464](#)).

Відповідно до п. 1 частини першої ст. [4 Закону N 2464](#) платниками єдиного внеску є роботодавці, зокрема, підприємства, установи, організації, інші юридичні особи, які використовують найману працю фізичних осіб на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством, чи за цивільно-правовими договорами.

Базою нарахування єдиного внеску для роботодавців є сума нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до [Закону України від 24 березня 1995 року N 108/95-ВР "Про оплату праці"](#), та сума винагороди фізичним особам за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами (п. 1 частини першої ст. [7 Закону N 2464](#)).

Обчислення єдиного внеску здійснюється на підставі бухгалтерських та інших документів, відповідно до яких провадиться нарахування (обчислення) або які підтверджують нарахування (обчислення) виплат (доходу), на які відповідно до [Закону N 2464](#) нараховується єдиний внесок (частина друга ст. [9 Закону N 2464](#)).

Згідно з частиною п'ятою ст. [8 Закону N 2464](#) єдиний внесок для роботодавців встановлюється у розмірі 22 відс. до визначеної ст. [7 Закону N 2464](#) бази нарахування єдиного внеску.

Отже, базою нарахування єдиного внеску для роботодавців є сума нарахованої заробітної плати та винагороди фізичним особам за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами.

Відповідно до пп. 52.2 ст. [52 Кодексу](#) індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.